

SOCIETAT GIRONA -
25 novembre 2019 2.00 h

MARTHA ZEIN EXPERTA EN ESTRATÈGIES NARRATIVES I
AUTORA DE TE PUEDO. LA FANTASIA DEL PODER EN LA
CAMA

“Hem d'aprendre a eliminar el tirà manipulador que portem a dins”

- Exploradora del món de llum i ombres que forma cada ésser humà, va executant la seva travessia agafada al timó de les preguntes i amb rumb a nous coneixements i experiències

*Martha Zein és autora de diferents llibres i especialista en d'investigació **CARME VINYOLES**.*

CARME VINYOLES - GIRONA

Es reconeix hereva del feminisme radical dels anys setanta. Què hi troba?

Un fort qüestionament a la línia de flotació del poder piramidal i coercitiu i una de les idees més transformadores i coherents: la que diu que allò personal és polític, i per tant allò polític és personal, i així es desfà el mur que separa els dos àmbits i classifica els éssers humans amb posicions de domini i submissió.

En el seu llibre 'Te puedo. La fantasía del poder en la cama' (Analía Iglesias n'és coautora), proposa crear un poder no autoritari, ètic i lliure. Com es fa?

Canviant el lloc des d'on ens relacionem amb el món, amb els altres, amics, amants, i amb nosaltres, perquè la primera persona afectada pel poder és aquella que el duu a terme. Estem

acostumats a qüestionar el poder però no tant a qüestionar-nos a nosaltres com a poder; en aquest terreny ens costa mirar, ens perdem molt.

Sí? Defineixi el poder.

El poder no ens pertany ni a tu ni a mi, és un vincle que es genera entre nosaltres, entre dues persones o entre un grup, bàsicament per transcendir i perpetuar la identitat. La qüestió no està en el poder en si sinó en les possibilitats d'accedir-hi i en la forma de concebre'l i exercir-lo. El podem entendre segons el vell esquema autoritari o com un reconeixement de l'altre, un element de canvi, una capacitat per enfortir-nos personalment i col·lectivament. Tota revolució, inclosa la sexual, està condemnada al fracàs si el que busca és prendre un poder per invertir la piràmide i transposar els rols: el que estava a baix ara es col·loca a dalt i a la inversa.

En el llit donem voltes.

Sí, moltes voltes. Els amants, almenys al principi, no s'estimen de dalt a baix sinó d'igual a igual, per això parlo de la força transformadora del poder/amant que trenca el poder coercitiu perquè surt d'ell mateix i reconeix el dret de l'altre a la seva identitat.

Què passa després?

Que al llit no hi anem totalment despullats, ens hi acompanyen els prejudicis, la classe social, la ideologia, els rols de gènere, factors que interactuen en les relacions sexoafectives. També passa que sovint li demanem a l'amor i al desig allò que no li correspon, ens fem imatges ideal-

itzades i pretenem que satisfaci les nostres expectatives perquè tendim a moure'ns en un terreny de certeses que ens emparin. Fixa't que la majoria dels amants es fan la mateixa pregunta: "M'estima o no m'estima?" I potser no es plantegen si ells estimen o com se sent l'altre. Una altra cosa que no funciona és intentar canviar les persones al nostre gust.

I així arriba el conflicte?

Així arriba la incapacitat d'assumir el conflicte, que per si sol no és negatiu, al contrari, mena a canvis i a transformacions que són vitals per a l'existència. La por al conflicte fa que vulguem una relació sense desassossecs ni fractures, una rosa sense espines, la qual cosa no existeix. Porto quinze anys amb la parella i recordo que un dia que ens estàvem barallant li vaig dir: "Que bé! Estem aprenent a discutir! Tu ja entens com m'enfado i jo ja entenc com t'enfades i tots dos ens estem definint obertament i lliurement." Una de les assignatures que posaria a les escoles és aprendre a dir que no i a entrar en conflicte.

Cal tenir bones dosis de confiança?

Sobretot tenir la valentia de reconèixer-te a tu mateix per poder reconèixer l'altre; reconèixer que no som perfectes, que en tota persona hi ha espais de llum i d'ombra que hem d'equilibrar; reconèixer que tots portem a dins un petit tirà manipulador; prendre consciència de quin tipus de relacions estem establint amb els altres, de quina mena d'estratègia estem utilitzant, si es basa en la negociació, en la seducció, en la violència... Finalment es tracta, com deia abans, d'aprendre a qüestionar-nos a nos-

altres com a poder que som i a transformar-nos.

En el seu llibre anterior, 'Lo que esconde el agujero', tracta de l'impacte del porno disponible a totes hores per internet en l'educació sexual dels adolescents. Un tema molt controvertit, especialment pel missatge que la dona obté plaer per la via del patiment, la qual cosa justificaria la violència envers ella.

El porno sempre ha estat més o menys present en l'educació sexual, però certament ara es consumeixen productes altament violents. Em pregunto per què els adolescents no apaguen l'ordinador? Fins on arriben? Fins que ella plora? Fins que no hi ha sang? És un problema greu perquè augmenta el nivell de tolerància a la violència i disminueix el de l'empatia. Com és, cap on va una societat que produeix aquest model de pornografia? Per què no s'exploren altres vies d'accés al plaer que reivindico com a font de coneixement? Considero la violència com la manifestació més gran de la fragilitat del poder. Un poder violent és un poder decadent, té els dies comptats, però fa molt de mal.